



**GUIDE TO ĀSĀN.**

**ஆசானுற்றுப்படை.**

BY  
**R. VENKATACHALAM PILLAI**  
OF  
**MOKANUR**

EDITED BY  
**V. RADHAKRISHNAN B. A.,**  
*Karanthattangudi.*

சுவாமிநாதர்  
V. SWAMINATHAIAH LIBRARY  
8, 1911 1110 111

Tanjore  
(G. S. MANIYA & CO)

1910

அன்பளிப்பு



## EDITORIAL NOTE.

---

I am profoundly grateful to my friend the author for allowing me to publish this excellent little poem. It is written in one of the oldest forms of poetic composition called *attupadai* which under the pretence of guiding a needy minstrel to the generous bounty of a benevolent prince takes occasion to make a flattering description of his kingdom and virtue. Our author has taken the cue from NAKKERAR in making a figurative use of such a composition and has offered a fitting tribute to the virtuous qualities and high attainments of his Āsān **Pandit. R. Subramaniya Aiyar** of St. Peter's High School, Tanjore.

The young author has successfully imitated the chaste diction of our dear old classics and his "Guide to Āsān" may well boast of such qualities as simplicity of expression, richness of imagery, and finish of style which characterise the ancient Tamil Literature—the immutable monument of Tamilian wisdom and glory.

It is hoped that this will arouse an ardent desire in the minds of our youthful scholars to emulate the author and thus bring in an era of brilliant literary activity in the Tamil world.

I doubly value this work both as a highly wrought literary piece and as expressive of the love and veneration I feel for Mr. Aiyar whose pupil I am proud to be.

A glossary containing the meaning of difficult words together with the prose-order of the poem is appended for the help of the juvenile readers.

KARANTHATTANGUDI } V. RADHAKRISHNAN.  
7TH OCTOBER 1910. }



# ஆசானுற்றுப்படை

கடவுள் வாழ்த்து,

ஊக்குவ தவன்முதல் வேட்பதுந் தன்னிறை !

ஆங்குங்,

கைவிரித் தைதிய மெய்யே யொன்றிலே  
ஹீதி யெனவல் லாந்திடு மஃதான்  
ஹலகம் பல்வகைத் தூக்கிய தென்னெனின்  
வாயுரை யன்றிக் கைகொளுங் குறியாய்க்  
காலிரண் டேற்கவேக் காலு முனதேனும்  
பாய்திரை ஞாலத்துப் பன்மதத் தோனே.

MAHAMAHOPADHYAYA  
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIB.

## நூ ல்

- முந்நீர்ப் பெளவத் திருந்திரை பெயர்த்து  
 அகலிரு விசும்பிற் பகலற வளைஇ  
 நள்ளிருட் கங்குல் வெள்ளுடுப் புதைவான்  
 'நூஉ யன்ன துவலை துவற்றலின்
- ௫ தேளந் தேரூத்' தெருமரல் கலிப்ப  
 நோக்குறுழை கல்லா நுணங்கரிற் கானம்  
 போக்கதர் செத்துப் புரையா ரியவிடைச்  
 சில்லுண் மிசைந்து பல்பகல் கடந்தென  
 நேர்தபு கடும்பொறைப் பொதிகால் புறத்த
- ௧௦ நடைமெலிந் துணங்கிய விடைபல துரக்கும்  
 புலம்புடை யொருவன் போன்மென நெஞ்சே!  
 குலங்குணஞ் சான்ற புலவோ னசைஇ  
 மடநல் குரலிற் றளர்ந்தனை மாதிரம்  
 பலபல் காலிற் படர்ந்தனை படர்ந்து
- ௧௫ மணங்கினை கையற் றுங்காக் கிலநென  
 நுரைகை யேந்துபு விழுதுதேர் கல்லாக்  
 கடையோர் கடுப்பக் காட்சிமன் நிழத்தலின்  
 நின்னுள் வதியுநர் நீகாண் கிலையெனி  
 னன்னோர்ப் பெறுமா ணமையுநல் லிடங்களு
- ௨௦ மிடந்தொழந் தொழிலுந் தொழிரொறுஞ் சால்பு  
 முருவுந் திருவுந் குலனெடு பிறவுஞ்  
 சேள யன்ன வாய்படு தீஞ்சொலுந்  
 குணனெடு நிகர்த்துக் கூறுவல் கேண்மதி!

- றண்டமிழ் மொழியே தருக்கம் வடமொழி  
 யாங்கிலத் தொடுபிற நீங்கில. நூல்நிறை  
 ௮௦ நூழையொன் றில்லாப் பேழையென் மணைந்  
 தவம்பலித் தென்னத் தழீஇய வடியேம்  
 பவக்கடல் கடத்தலிற் பழிச்சு நாவாயும்  
 பெய்வான் கடல்படி கையொடுஞ் சான்ற  
 இன்னகல் லுருவிற் பொன்னியன் றன்ன  
 ௮௫ ரிருள்கெடுத் தியக்கிய பொருள்பெற் றெனினும்  
 யாணர்நின் றறியாக் காண்வரு திருவினர்  
 நீதி வழுவா நெறியிட் டியர்ந்த  
 வாறறி மரபி னருமறைக் குலத்தோர்  
 பதிபசுக் கலாம்விளை பாசடை மாக்களை  
 ௯௦ மதியா மதியர் மாசறு காட்சியர்  
 வெல்லுவ தில்லெனச் சொல்லிய குயின்மொழி  
 வேனிற் பருவம் வெயினுழை கல்லாத்  
 தேன்படு சோலைத் திரண்மணற் பந்தர்  
 கான்யாற் றிடைச்சிறு கால்பெற்றெனவு  
 ௯௫ முத்தமி ழறிநர் முழுமதிக் குடிபுகு  
 மடியார்க் குநல்லா ரகர்;பயன் காண  
 முடியார்க் குநல்லா ரிவர்மற் றெனவும்  
 புலம்பூத் தொளிருமிப் புவிக்கொண் டெஞ்சிய  
 கலம்படு புகழி னலம்பல விழைத்தவர்  
 ௧௦௦ நச்சினூர்க் கினியர் ; அச்சவரு களத்து  
 நச்சார்க் குமினிய ரிவரோ வெனவுந்  
 கடுகைத் துளைத்துட் கடலே ழளித் தோர்  
 பரிமே லழகர் ; பணித்த பன்மதமாந்  
 கரிமே லழக ரெனவுந் கவினுடைக்



க௦டு குளிர்த்த சொல்லினர் குணமொன் றில்லாக்  
 குணங்குண மாக்கொள் குரிசினன் செய்யார்  
 வையைச் சுப்பிர மணிய  
 ஐயரென் நாமத் தருட் கிழவோரே.

நீயேயெனப்பலர் நெஞ்சமுஞ்சூழ்தா நின்னிலெனத்  
 தாயேபிடித்துத் தளையிட்டமர்த்திய தண்ணருளர்  
 மாயேனெனும்பெரு மாயையிரும்பனி மல்கிறெனிற  
 போயேயறிதியப் பொன்னையெற்காண்டலிற்  
 [புள்ளினையே.

முடிந்தது.



## அருள்பதவிளக்கம்

கடவுள் வாழ்த்து.

யாவையுஞ் செய்யவுக்குவோன் கடவுளாசலின்  
முழுதுஉந்தன்னையே நுதலுவித்தலுமாமாகவும், வா  
ழ்த்துக்கூறிச் செல்லலினுமமையும். அதுதானுங்கூறுது  
செல்லலினுமகிழும். ஏற்க ஈதலுமுளன்.

பன்மதத்தோன்— பலமதங்களுக்கும் இறையா  
வான்—அன்றி மும்மதயானை முகனுமாம்.

நூல்.

- க. பெயர்த்து—வாரிக்கொண்டு  
உ. பகலற—பசல் சென்றவுடன்  
ரு. தேம்—திசை.  
,, தெருமால்—வருத்தம்.  
சு. அரில்—பிணக்கம்.  
எ. செத்து—கருதி.  
அ. கடந்தென—கடந்ததாக  
கூ. பொறை—பாரம்.  
கௌ. தூரக்கும்—ஒட்டுகின்ற.  
கக. புலம்பு—தனிமை, வருத்தம்.  
கரு. கையற்று—செயலற்று.  
கசு. நுரை—வெண்ணெய்.  
,, இழுது—நெய்.

கௌ காட்சி—அறிவு.

,, நிழத்தல்—இல்லையாக்குதல்.

உஉ வாய்—உண்மை.

உங் நிகர்த்து—கலந்து.

உசு கழையென மருள்.

,, காழோர்—பரிக்கோற்காரர்.

உடு மாய்தல்—மறைதல்.

ஙக அல்லங்காடி—அந்திக்கடை.

ஙங—ஙடு பரத்தையர் வீட்டிற்கும்புகையிரதச்  
சாலைக்கும் சிலேடை.

ஙடு வம்பமாக்கள்—பதியமாக்கள், வம்பை  
யுடையமாக்கள்.

ஙக இலவந்திகை—ஒருவகைச்சோலை.

சக இஞ்சி (மதில்) உடுவைத்தொட்ட; விஞ்சி  
(அதிகமாக) உடுத் (அசுழை) தொட்ட (தோண்டிய).

சஉ மெய்ப்பை—சட்டை.

சங் கொண்மார்—கொள்ளும்படி.

,, தொடுவாரணலர்—கட்டியவாரிணையுடைய

தாவாயை யுடையவர்

சசு அணியிழை, அன்மொழித்தொகை

சௌ கலித்து—செருச்சி.

சஅ நெஞ்சுவிலை தொலைத்து—இல்லாதது  
நினைத்தல் அருமையென்றபடி.

சக நனந்தலை—இடமகன்ற.

டு வடபாற்குணவயின்—வடகோடிக் கீழ்  
சரகில்.

ரும சமமனேங்கி—ஒடுவேய்ந்து,

ருஉ திறம்—கற்பு.

ருஎ—ருகூ, பேதுருசலாசாலுக்கும் (St. Peter's High School) பொன்னகருக்குஞ் சிலேடை.

கூங உழுசாலோதை — காளைப்பாட்டு; அதா  
து முன்னேருழவன்பாடி முடிச்சுந்தோறு மேனை  
பார் ஒத்துக்குரலெழுப்புவது.

,, உதைத்தல்—எழுப்புதல்.

கூச உரன்—அறிவு.

கூச தலைப்பெயல்—சென்று சேருதல்

கூஎ ஆறு இடையிலுற எற்றினைப்பார்க்கும்  
பிணையென்றவுவமம் 'அழலினிங்கான னுகா'னென்ற  
மையுட்கொண்டு.

எங மருகன்—வழித்தோன்றல்.

அ௦ நூழை—துவாரம்.

அஉ பழிச்சு—போற்றுகின்ற

,, நாவாய், உம்மைத் தொகை.

அங வான், கைக்கு நாணிக் கடலிற் படிந்த

தென்க,

அரு இயக்கிய—பெற்ற

அச யாணர்—புதுவருவாய்.

,, காண்வரு—அழகுவருகின்ற.

நெஞ்சே (கக) மடநல் குரலிற்றளர்ந்து (கங) புல  
வோனசைஇ (கஉ) படர்ந்து (கச) இலரென்று (கரு)  
புலம் புடையொருவன் போன்மென (கக) அணங்கினை  
(கரு) நீகாண்கிலை மெனின் (கஅ) இடங்களும் (கக)

தொழிலுஞ் சால்பும் (உய) உருவுந் திருவுந் குலனெடு  
 பிறவும் (உக) சொல்லும் (உஉ) குணனெடு நிகர்த்துக்  
 கூறுவல் கேண்மதி (உங்) கரந்தைக் (உசு) கோயிலும்  
 (உஎ) கீழ்வாயிலும் (ஙஉ) புகையிரதச்சாலையும் (ஙசு)  
 இலவந்திகைச்சோலையும் (ஙக) நாற்புறஞ்சூழும் (சய)  
 தஞ்சைமா நகர் (சக) அவண்(சக) வீதி(சசு) பல (சஎ)  
 காப்பண் (சஎ) நாளம் 4ாடி மறுகிடைத் (சக) திகழகம்  
 (டுக) மனையுடனமர்ந்து (டுஉ) அறந்துறவென்பார்(டுடு)  
 சொல்லிமுக்குறுமாத்தோன்றிய நீரால் (டுசு) அறஞ்  
 சூழ்சிறப்பினுண்டுங்காண்குவை (டுங்) பள்ளியில் (சய)  
 தமிழ்ப்புலம் விளைக்குந்தாளாண்மையர்(சுக) (ஆண்டும)  
 காண்குதி (சுசு) தலைப்பெய்யளவை (சுசு) ஏறுகாண்  
 பிணையின் (சுஎ) நின்று தொழுமுன் (சுஅ) விருப்பில்  
 (எய) அருளலோவிலரால் (எஉ) 'அவர்' ஆண்டகை வள்  
 ளல்(எஉ) பொன்னியன் றன்னார் (அசு) திருவினர் (அசு)  
 குலத்தோர் (அஅ) சொல்லினர் (அடு) குரிசில் (அசு)  
 கிழவோரென்க.



MAHAMAHOPADHYAYA  
 DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

